

Can Campreciós - Can Preciós

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Passatge Sant Lluís, 2.
Emplaçament Davant de la plaça Campreciós

Coordenades:

Latitud: 41.38545
Longitud: 2.07529
UTM Est (X): 422685
UTM Nord (Y): 4581960

Classificació

Número de fitxa 08221 - 50
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Popular
Segle XIV
Any 1317
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: BPU-58
BCIL número de registre 10255-I per aprovació de la Comissió d'Urbanisme del 7 de maig de 1987.
Data aprovació: dj., 07/05/1987 - 12:00
Número inventari IPAC 19330
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2721914DF2822B

Fitxes associades:

Rel·lotge de sol de can Campreciós

Autoria de la fitxa

Marina Peris i David Torres Rodríguez - Kuanum

Data de registre de la fitxa:

dj., 17/10/2024 - 09:07

Descripció

Masia de planta baixa i pis que destaca per la seva façana asimètrica i la singularitat de la seva xemeneia, dividida en dues parts. Té una eixida o pati pel cantó que dona al carrer Mare de Déu dels Dolors cantonada Plaça Campreciós. La finca originària s'estenia des de la Plaça Campreciós, on hi havia el pou i un gran hort tancant amb parets, seguia pel torrent que baixava ja del carrer Badó, arribava a l'actual carrer de Miquel Reverter i d'allà fins a l'actual carrer verge dels Dolors fins a trobar de nou el carrer Campreciós.

A la planta baixa hi ha quatre eixos amb buits distribuïts de manera desigual: al centre s'ubica una porta adovellada amb arc escarser, flanquejada a la dreta per una altra porta emmarcada amb maons i una finestra baixa del mateix estil. A l'extrem dret, una petita finestra quadrada amb reixa de ferro completa la composició.

A la planta superior, tres eixos alberguen tres obertures. La central és una finestra rectangular de doble batent amb arc de llinda i emmarcat de pedra esglaonat, mentre que les laterals, de dimensions desiguals, mantenen el mateix estil. Entre la finestra de l'esquerra i la central es troba el rellotge de sol, un element identificatiu de la masia de can Campreciós.

La façana posterior segueix un esquema auster amb tres finestres amb arc escarser a la planta baixa i quatre finestres amb arc de llinda a la superior. La coberta, a dues aigües amb teula àrab, mostra pendents desiguals que reflecteixen l'adaptació de l'edifici al seu entorn.

A l'interior, una llinda porta gravada la data de "1640", mentre que a la façana hi ha una altra inscripció que data del "1622". Com a característica afegida, la masia conserva un celler excavat a terra, un testimoni del seu passat agrícola. Aquest conjunt de detalls arquitectònics i històrics fan de l'edifici un exemple interessant del patrimoni rural català.

Història

La història de can Campreciós, una de les masies més antigues de Sant Just Desvern, es remunta a l'any 1326, quan apareixen les primeres notícies de la família que hi residia, identificada com a propietària del mas conegut erròniament en aquell moment com can Preciós. El 1414 el cap de casa era en Guillem Campprecios. En els Fogatges de 1515 i 1516 hi trobem en Joan Campprecios com a cap de casa de la masia. Al llarg dels segles, la masia va evolucionar, adoptant el nom actual durant el segle XVII.

El 1615 s'esmenta Pau Campreciós, un pagès de Sant Just, com a comprador d'una peça de terra, un indici de l'expansió econòmica i patrimonial de la família.

Durant aquest període, l'increment del nombre de membres va portar alguns d'ells a establir-se com a masovers en altres cases de la zona. L'any 1635 torna a haver-hi registres de la casa, i el maig de 1659 es documenta que Andreu Campreciós era el propietari d'aquesta heretat, ja coneguda des de feia anys amb el nom de can Campreciós. L'edifici va ser reformat, tal i com ens mostra la llinda de la finestra del primer pis que data del 1622. A l'interior hi ha una llinda que duu la data de 1640.

Durant el segle XIX, la masia experimenta diversos canvis en l'ús i la titularitat. El 1814 es documenta que la casa estava deshabitada, i l'any següent es lloga a masovers. Posteriorment, el 1844, torna a ser habitada de forma directa. En aquesta època, can Campreciós, com altres masies del voltant, disposava de premses per elaborar vi i oli, a més d'establiments per al bestiar i magatzems per emmagatzemar aliments.

A mitjan segle XIX, la família Modolell, propietària de la masia, decideix construir una nova residència al llarg de la carretera principal i destinar l'antiga masia a habitatges de lloguer, reorganitzant-ne els espais interiors en diverses unitats residencials. Aquest ús es va mantenir durant molts anys, amb alteracions significatives per adaptar-la a les necessitats dels nous inquilins.

Les restauracions més recents es van realitzar el 1983, el 2000 i el 2021, valorant el seu patrimoni històric i arquitectònic mentre s'adaptava a les necessitats contemporànies.

Bibliografia

CARBONELL I CALDERS, Joaquim (2002). *Vida escrita pel mateix Miquel Rius i Vives a Miscel·lània d'Estudis Santjustencs XI*, Sant Just Desvern.

CARDONA, Daniel; DE FABREGUES-BOIXART, Oriol; FERRER, Xavier; GUASCH, David; MALARET, Antoni; MORAN, Josep; NUET, Josep; PANAREDA, Josep Maria; PÉREZ, Jordi; RENOM, Mercè (1987). *Sant Just Desvern, un paisatge i una història*. Ajuntament de Sant Just Desvern, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

FONT GRASA, Pere; REVERTER SALA, Teresa (2010). *L'Abans de Sant Just Desvern: Recull gràfic 1870-1975*. Col·lecció Baix Llobregat. El Papiol: Editorial Efadós / Ajuntament de Sant Just Desvern.

OBIOLS AUTONELL, Aina (2003). *Un patrimoni que es fa mirar. Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; ROURA NUBIOLA, Margarida; SANAHUJA TORRES, Dolors; SOLIAS ARÍS, Josep Maria (1982-1986). *Catàleg i Pla Especial de Protecció i Rehabilitació del Patrimoni Arquitectònic de Sant Just Desvern*. Fitxa 58. Ajuntament de Sant Just Desvern.

SBERT PÉREZ, Olga; MASDÉU TÉRMENS, Raimon (2019). "El territori de Sant Just Desvern en el segle XVIII. L'anàlisi del Cadastre de 1716". *Miscel·lània d'Estudis Santjustencs*, núm. 23.

TENAS ALIBÉS, Antonio (1947). *Notes històriques del poble i parròquia de Sant Just Desvern*. Barcelona.

VIDAL JANSÀ, Mercè (coord.); MESALLES, Jordi; PIZARRO, Lluís (2002). *Guia del patrimoni arquitectònic de Sant Just Desvern*. fitxa 3. Arxiu Municipal de Sant Just Desvern. Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Can Campreciós. Pobles de Catalunya](#)

[Can Campreciós. Ajuntament Sant Just Desvern](#)

